

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobců: **a) Ing. M. Ř., a b) M. V.,** společně zastoupených JUDr. Alešem Klechem, LL.M., advokátem se sídlem Poděbradova 2738/16, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Mgr. J. O.,** zastoupené Mgr. Kamilem Tvarůžkou, advokátem se sídlem Hlavní 83/115, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2020, č. j. MSK 106745/2020, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2022, č. j. 25 A 255/2020-82,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **j e p o v i n n a** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti celkem 4.114 Kč k rukám jejich zástupce JUDr. Aleše Klecha, LL.M., advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Hradec nad Moravicí rozhodl dne 27. 5. 2020, č. j. měúh 2033/2020, o umístění i povolení stavby rodinného domu osoby zúčastněné na řízení na jejím pozemku parc. č. XA v k. ú. B. u O., jenž svým tvarem tvoří úzký dlouhý pás. Žalobci vlastníci pozemky parc. č. XB a XC, přilehlé k pozemku parc. č. XA z podélných stran, napadli toto rozhodnutí odvoláním, žalovaný jej však až na nepatrné změny rozhodnutím

označeným v záhlaví potvrdil. Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) shledal jejich žalobu částečně důvodnou a rozsudkem označeným v záhlaví (dále jen „napadený rozsudek“) zrušil rozhodnutí o odvolání a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Důvodem byla jeho nepřezkoumatelnost ve vztahu k odmítnutí žalobci předloženého vyjádření, zpracovaného Ing. E. P. ohledně požárně bezpečnostního řešení stavby osoby zúčastněné na řízení, které se lišilo od vyjádření opatřeného stavebníkem (osoby zúčastněné na řízení).

II. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení a vyjádření žalobců a žalovaného

[2] Osoba zúčastněná na řízení (stěžovatelka) nesouhlasila se závěrem o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Krajský soud dostatečně nezohlednil obsah jeho stran 13 a 14, stejně jako stran 32 a 33 prvostupňového rozhodnutí. Ze zmíněných pasáží totiž vyplývá, že došlo k omezení počtu okenních otvorů, což Ing. P. ve svém vyjádření nezohlednila, když odstupové vzdálenosti počítala pro pás oken, a nikoliv pro jednotlivá okna. Navíc vyšla z konstrukčního řešení obvodové zdi zahrnujícího dřevěné obložení, což také s navrhovaným řešením stavby nekorespondovalo. Žalovaný tedy odmítl vyjádření zohlednit z důvodu, že nerespektovalo skutečný stav. Podle stěžovatelky proto nemůže obstát závěr krajského soudu, že žalovaný, aniž pro to měl dostatečné odborné znalosti, neoprávněně „zvyhodnil“ závěry Ing. P. B. na úkor závěrů Ing. P. Stěžovatelka nerozporovala závěr krajského soudu o závaznosti normy ČSN 73 0802, avšak s ohledem na nepoužitelnost vyjádření Ing. P. nelze dovodit porušení této normy. Navrhla napadený rozsudek zrušit.

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti setrval v přesvědčení, že jeho rozhodnutí je v pořádku a navrhl zrušení napadeného rozsudku.

[4] Žalobci se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnili se závěry krajského soudu. Žalovaný toliko obecně konstatoval odlišnosti závěrů Ing. B. a Ing. P. týkajících se požární bezpečnosti stavby stěžovatelky, načež se bez dostatečného odůvodnění přiklonil k závěrům Ing. B. Tím překročil své pravomoci, neboť vyhodnotil otázku přesahující vlastní odborné znalosti. Skutečnost, že specialisté pracují s rozdílným počtem okenních otvorů a rozdílným konstrukčním řešením stavby, nemá vliv na správnost vyjádření Ing. P. Doplnění spisu o nové technické řešení stavby jim ostatně nebylo oznámeno. Žalovaný, jenž ani nezvážil možnost zpracování nezávislého posudku, každopádně nemohl závěry Ing. P. zcela odmítnout. Žalobci dále přiložili stanovisko Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje (dále jen „HZS MK“) z 18. 11. 2019, poukazující na deficity stanoviska Ing. B., které nebylo při změnách dokumentace zohledněno, ani žalovaný se s ním nevypořádal. Navrhli kasační stížnost zamítnout.

[5] Žalobci následně poukázali ještě na sdělení HZS MK z 28. 7. 2022, jež údajně potvrzuje, že požárně bezpečnostní řešení vypracované Ing. B. je v některých částech nedostatečné a v rozporu s předpisy (odstupové vzdálenosti a vymezení požárně nebezpečného prostoru). Toto sdělení následně předložili spolu s vyjádřením Ing. B., novým rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 2. 2023, č. j. MSK 79357/2022, a žalobou, již proti němu podali.

pokračování

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná, není však důvodná.

[7] Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Na jeho stranách 13 a 14 totiž žalovaný podle jejího názoru přezkoumatelným způsobem odůvodnil, že k žalobci předloženému vyjádření Ing. P. týkajícímu se požární bezpečnosti stavby stěžovatelky nepřihlédl z důvodu nerespektování skutečného stavu. K tomu nebyly odborné znalosti třeba.

[8] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné rekapitulovat obsah odůvodnění rozhodnutí žalovaného na stranách 13 a 14. Žalovaný zde uvedl, že stěžovatelka předložila požárně bezpečnostní řešení zpracované Ing. B., z jehož aktualizované verze vyplývalo, že v zájmu zmenšení požárně nebezpečného prostoru došlo k omezení počtu okenních otvorů stavby. Ing. P., jež ve vyjádření z května 2020 reagovala na původní verzi požárně bezpečnostního řešení stavby, tak při výpočtu odstupové vzdálenosti pro pás oken (a nikoliv pro jednotlivá okna) snížení jejich počtu nemohla zohlednit.

[9] V části týkající se obvodové konstrukce pak dle žalovaného vyjádření Ing. P. nekorespondovalo s navrhovaným řešením stavby, neboť hovořila o obvodové konstrukci s dřevěným obložení, u níž je vyšší požární riziko, respektive větší požárně nebezpečný prostor. Vzhledem k tomu, že vyjádření Ing. P. nebylo zpracováno s ohledem na skutečné materiálové a konstrukční řešení navrhované stavby, žalovaný dovodil, že zde nebyl zákonný důvod požívat v otázce požární bezpečnosti stavby nezávislý posudek a že prvostupňový správní orgán správně vyšel pouze z požárně bezpečnostního řešení stavby předloženého stěžovatelkou a vyhotoveného Ing. B.

[10] Žalovaný dodal, že Ing. P. poukazovala na nepřípustný zásah požárně nebezpečného prostoru stavby na sousední pozemek v rozporu s čl. 10.2.1 normy ČSN 73 0802, jež však není závazná, a i pokud by byla, tak z ní nevyplývá, že požárně nebezpečný prostor nesmí přesahovat na sousední pozemek. Nezasahoval-li by tedy požárně nebezpečný prostor do prostoru existujících staveb a neznemožňoval-li by zástavbu sousedního pozemku, nejednalo by se o důvod pro nevyhovění žádosti o umístění a povolení stavby.

[11] Krajský soud k tomu uvedl, že přestože Ing. B. a Ing. P. vycházeli ze stejného složení obvodové konstrukce stavby, z požárně bezpečnostního hlediska ji hodnotili rozdílně. Rozdílně hodnotili též odstupové vzdálenosti od oken a dveří, aniž by bylo zjevné, proč tak činí a kdy je při jejich výpočtu třeba vyjít z jednotlivých otvorů (a kdy naopak ze všech požárně otevřených ploch v jedné rovině). Žalovaný pouze konstatoval rozdíly mezi jejich odbornými závěry, aniž by údajné pochybení Ing. P. blíže vysvětlil. Přestože nedisponoval potřebnými odbornými znalostmi, považoval její vyjádření za nepoužitelné a současně vyloučil nutnost zpracování nezávislého posudku. Krajský soud s odkazem na § 11 odst. 1 a přílohu č. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, dodal, že se žalovaný mylí, pokud uvádí, že norma ČSN 73 0802 nebyla pro posouzení věci závazná.

[12] Nejvyšší správní soud ze správního spisu ověřil, že původní požárně bezpečnostní řešení stavby z října 2016 a června 2018, aktualizované v srpnu 2019 (dále jen „původní řešení“), bylo nahrazeno řešením novým z listopadu 2019 (dále jen „nové řešení“). Původní řešení vymezilo odstupové vzdálenosti následovně: pro „S průčelí okna“ 3,15 m, pro „V průčelí okna“ 0,83 m, pro „J průčelí dveře“ 2,36 m a pro „Z průčelí okna“ 1,9 m. Z výkresu v něm obsaženého vyplývá, že původní řešení počítalo s dveřmi a šestnácti okny.

[13] Ing. P. ve svém vyjádření k původnímu řešení ohledně odstupových vzdáleností uvedla: *„Vzhledem ke skutečnosti, že v obvodových stěnách je vedle sebe navrženo více otvorů a tyto otvory nejsou vzájemně dosti vzdálené (dle ČSN 73 0802 čl. 10.4.8.1), je nutné dle ČSN 73 0802 čl. 10.4.1. stanovit odstupovou vzdálenost od všech požárně otevřených ploch v jedné rovině obvodového pláště.“* Pro srovnání stanovila odstupovou vzdálenost pro pás oken v 1. NP západní obvodové stěny [směřující k pozemku žalobce a)] 3,49 m a pro pás oken v severní obvodové stěně (1. NP) 3,15 m.

[14] Nové řešení stanovilo odstupovou vzdálenost pro každý otvor dle nadzemního podlaží a směru průčelí samostatně; v případě obou podlaží jižního a severního průčelí stanovilo odstupovou vzdálenost i pro „sdužená okna“, respektive „sdužené otvory“ (okna a dveře v jižním průčelí 1. NP). Nejdelší odstupové vzdálenosti byly vymezeny následovně: pro severní průčelí (sdužená okna v 1. NP) 3,26 m, pro východní průčelí (okno v 2. NP) 1,15 m, pro jižní průčelí (sdužená okna v 2. NP) 2,46 m a pro západní průčelí (okno v 1. NP) 1,96 m. Dle výkresu se jednalo o dveře a patnáct oken, kdy oproti původnímu řešení tedy došlo k odstranění jednoho okna, a to v západním průčelí (1. NP).

[15] Žalovaný dovodil nepoužitelnost vyjádření Ing. P. pouze na tom základě, že nezohlednila nižší počet oken. Žalovaný se nezabýval tím, zda bylo v novém řešení nutné *„stanovit odstupovou vzdálenost od všech požárně otevřených ploch v jedné rovině obvodového pláště“*, respektive zda stačilo stanovit odstupovou vzdálenost pro „sdužená okna“ či „sdužené otvory“ jen u severního a jižního průčelí. Přitom právě západní průčelí stavby směřuje k pozemku žalobce a) a dle nového řešení zahrnuje tři okna v 1. NP a dvě v 2. NP [východní průčelí směřující k pozemku žalobce b) obsahuje jen jedno okno v každém podlaží]. Žalovaný se nezabýval ani správností výpočtu pro sdužená okna v severním průčelí 1. NP, přestože se v novém řešení lišil od výpočtu Ing. P., aniž by z grafického znázornění stavby (obsaženého v původním i novém řešení) vyplývaly konstrukční změny. Za této situace nelze než souhlasit s krajským soudem, že žalovaný v této části své rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti. Není totiž zřejmé, proč k vyjádření Ing. P. nepřihlédl, respektive jím tvrzený důvod pro jeho odmítnutí nemůže ve světle právě uvedeného obstát.

[16] Co se týče obvodové konstrukce, je v původním řešení uvedeno toliko to, že *„obvodové stěny tvoří dřevěný rám; celková tl. stěny 460 mm – požární odolnost REW 30 DP3.“* Ze souhrnné technické zprávy projektové dokumentace stavby vyplývá následovné složení vnější stěny: *„10,0 mm fasadní omítka“, „40,0 mm dřevovláknitá deska“, „200,0 mm expander 60/40 + OSB tl. 12 mm + Climatizer“, „120,0 mm nosné trámy 120/60 + Climatizer“, „15,0 mm dřevoštěpková deska OSB 3“, „60,0 mm tepelně izolační rošt (tvořen z latí 60/40 + STEICO FLEX 50 mm)“ a „12,5 mm sádrokartonová konstrukční deska“.*

pokračování

Z těchto údajů vyšla Ing. P. ve svém vyjádření a dovodila, že „*v původní PBR nebyla vyhodnocena hustota tepelného toku od obvodové stěny navržené z dřevěné rámové konstrukce a není tedy zřejmé, že se nejedná o zcela popř. částečně požárně otevřenou plochu dle ČSN 73 0802 čl. 8.4.4 a 8.4.5, od které je nutné také stanovit požárně nebezpečný prostor.*“ Odstupovou vzdálenost, jejíž výpočet pro obvodové stěny v původním řešení absentoval, stanovila pro západní obvodovou stěnu [směřující k pozemku žalobce a)] orientačně na 10,3 m. Přestože Ing. P. v nadpisu uvedené části svého vyjádření hovořila o „obvodové konstrukci s dřevěným obložení – stanovení požárně otevřené plochy“, v textu již o „dřevěném obložení“ nehovořila, naopak vyšla z údajů obsažených v projektové dokumentaci.

[17] Žalovaný dovodil nepoužitelnost jejího vyjádření pouze na tom základě, že dřevěné obložení, s nímž je spojené vyšší požární riziko, nekorespondovalo s navrhovaným řešením stavby. Zřejmě však vyšel pouze z nadpisu dané pasáže vyjádření Ing. P., neboť v samotném textu již o dřevěném obložení nebyla zmínka. S obsahem jejího vyjádření (v němž citovala projektovou dokumentaci, s odkazem na relevantní technické normy vyjádřila pochybnost nad nestanovením požárně nebezpečného prostoru u obvodových stěn a provedla orientační výpočet odstupové vzdálenosti od západní obvodové stěny) se však žalovaný nijak nevypořádal. I zde je proto nutné souhlasit s krajským soudem, že žalovaný v této části své rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti. Není totiž zřejmé, proč nepřihlédl k vyjádření Ing. P., když jím tvrzený důvod pro jeho odmítnutí lze vztáhnout toliko k nadpisu předmětné pasáže, nikoli však k jeho obsahu.

[18] Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelka sice nezpochybňuje závěr krajského soudu o závaznosti normy ČSN 73 0802, tvrdí však, že s ohledem na nedostatečnost vyjádření Ing. P. nelze rozpor s touto normou dovodit. NSS již zdůvodnil, proč údajná nedostatečnost vyjádření Ing. P. nemohla odůvodnit jeho faktické odmítnutí. Tím spíš nemohl obstát jako dostatečně odůvodněný závěr o souladu stavby s uvedenou normou, jak patrně naznačuje stěžovatelka.

[19] Krajský soud se nedopustil žádného pochybení, které by mohlo naplnit důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelkou uplatněný § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. není přílehavý, neboť žádné vady řízení před správním orgánem nenamítá a s jeho pro ni příznivým výsledkem souhlasí.

[20] K vyjádřením žalobců přesahujícím předmět tohoto řízení, jímž je přezkum zákonnosti napadeného rozsudku v mezích stěžovatelkou uplatněných námitek, NSS nepřihlédl (neoznámení doplnění spisu, nezohlednění stanoviska HZS MK z 18. 11. 2019, sdělení HZS MK z 28. 7. 2022 a vyjádření Ing. B., nové rozhodnutí žalovaného a žaloba jej napadající).

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.).

[22] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka a žalovaný neměli v tomto řízení o kasační stížnosti úspěch, nemají proto právo na náhradu jeho nákladů (k postavení žalobců a žalovaného z hlediska procesního úspěchu srov. rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2010, č. j. 2 As 15/2009-242, publ. pod č. 2020/2010 Sb. NSS).

[23] Procesně úspěšným žalobcům se přiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši, jak ji vyčíslil jejich zástupce, tj. odměna zástupce ve výši 3.100 Kč za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti), a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb]. Zástupce je společníkem FORLEX s.r.o. advokátní kancelář, jež je plátcem DPH, proto se částka 3.400 Kč zvyšuje o 21 % (§ 23a zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Výslednou částku 4.114 Kč je stěžovatelka povinna zaplatit žalobcům do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Aleše Klecha, LL.M.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu